

ศาสดาเอกของโลก

(๓)

พระพุทธเจ้า ผู้มีพระมหากรุณาอันยิ่งใหญ่ บำเพ็ญ
บารมีทุกประการจนเต็มเปี่ยม บรรลุพระสัมโพธิญาณอันสูงสุด
ด้วยอำนาจแห่งการนอบน้อมนั้น ขอความชนะและความเป็น
มงคล จงบังเกิดมีแก่ข้าพระพุทธเจ้า

ศาสดาเอกของโลก (๓)

๓๑

บัณฑิตทั้งหลายพิจารณาเห็นว่า การเกิดบ่อยๆ เป็นทุกข์ ความแก่ ความเจ็บและความตายก็เป็นทุกข์ ท่านจึงแสวงหาหนทางพ้นทุกข์ เพราะคิดว่าเมื่อมีความทุกข์ย่อมต้องมีวิธีแก้ไขให้พบความสุขได้ ด้วยวิธีการลองผิดลองถูกกันมายาวนาน แม้บางคนแสวงหามาตลอดชีวิตก็ยังไม่พบ แต่พวกเราโชคดีที่ได้มาพบพระพุทธศาสนา มารู้จักหนทางแห่งความพ้นทุกข์ หนทางไปสู่อายตณนิพพานว่า อยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นหนทางเอกสายเดียวที่จะนำไปสู่อายตณนิพพานได้ เป็นที่ๆ เดียวที่มีความทุกข์มากถ้า-ray ไม่ได้ มีแต่ความสุขล้วนๆ ไม่มีทุกข์เจือปนเลย ดังนั้นเราควรหมั่นนำใจของเรามาหยุดนิ่งอยู่ที่ตรงนี้ตลอดเวลา เพื่อจะได้เข้าถึงความสุขที่แท้จริงภายในกันทุกคน

มีพระกถาฉบับน้อมพระลัมมัลัมพุทธเจ้าบทหนึ่งว่า

“มหากาธุณโก นาโถ	หิตาย สพฺพปาณินํ
ปุเรตฺวา ปารมี สพฺพา	ปตฺโต สมฺโพธิมุตฺตมํ
เอเตน สจฺจวชฺเชน	โหตุ เต ชยมงฺคลํ

พระพุทธเจ้า ผู้มีพระมหากรุณาอันยิ่งใหญ่ บำเพ็ญบารมีทุกประการจนเต็มเปี่ยม บรรลุพระสัมโพธิญาณอันสูงสุดด้วยอำนาจแห่งการนอบน้อมนั้น ขอความชนะและความเป็นมงคล จงบังเกิดมีแก่ข้าพระพุทธเจ้า”

ศาสนาเอกของโลก (๓)

๓๒

การอุปถัมภ์ขึ้นของเอกบุรุษในโลก เช่นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นสิ่งที่หาได้ยากยิ่ง อะไรที่เป็นเรื่องเหลือเชื่อ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ ที่เราเรียกว่าปาฏิหาริย์ มักจะเกิดขึ้นเสมอกับพระบรมโพธิสัตว์ ผู้สั่งสมบุญบารมีมายาวนาน เพื่อหวังจะได้ตรัสรู้ธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นการจะเอาบุญบารมีเพียงเล็กน้อยของเราไปเทียบกับบารมีของพระองค์นั้น เปรียบเสมือนเอา เมล็ดงาไปเทียบกับเขาพระสุเมรุ หรือหากจะเปรียบดวงปัญญาของเรากับของพระพุทธองค์ ก็เสมือนเอาแสงหิ่งห้อยไปเทียบกับแสงของดวงอาทิตย์ เพราะพระองค์เป็นยอดนักสร้างบารมีที่สั่งสมบารมีมาอย่างยิ่งยวด ทรงเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการสร้างบารมีมาโดยตลอด

กว่าที่พระองค์จะตรัสรู้ธรรม และได้คุณสมบัติที่เป็นสิ่งเฉพาะมีอาภรณ์ธรรมเป็นต้นเหล่านี้ ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ ต้องสั่งสมบารมีกันเป็นอสงไขยชาติ ใจท่านยิ่งใหญ่มาตลอด คิดแต่จะนำตนและสรรพสัตว์ให้ข้ามฝั่งแห่งสังสารวัฏ ท่านเคยตั้งมโนปณิธานเอาไว้ว่า “ประโยชน์อะไรของเรา ผู้จะข้ามห้วงแห่งสังสารแต่เพียงลำพังผู้เดียว เมื่อเราบรรลุสัพพัญญุตญาณแล้ว เราจะยังโลกนี้พร้อมทั้งเทวโลกให้ข้ามไปด้วย ด้วยบุญบารมีที่เราได้บำเพ็ญไว้ดีแล้ว เมื่อเรากำจัดภพสามได้แล้วขึ้นสู่นาวาแห่งธรรมจงยังโลกนี้พร้อมทั้งเทวโลกให้ข้ามวัฏสงสารนี้ด้วยเถิด”

ศาสนาเอกของโลก (๓)

๓๓

*เพราะฉะนั้น เมื่อบารมีของพระโพธิสัตว์เจ้าแต่ละพระองค์แก่กล้าขึ้น ท่านจะไปเสวยสุขในดุสิตสวรรค์ รอคอยเวลาอันสมควรที่จะลงมาตรัสรู้ธรรม หากถึงเวลา เหล่าเทวดาทั่วหมื่นโลกธาตุต่างพร้อมใจกันมาอัญเชิญท่าน คือ เวลาผู้มีบุญจะมาเกิด เขาต้องอัญเชิญให้ลงมาเกิด ตัวแทนก็กล่าวอาราธนาว่า “กาโลยนเด มหาวิร อุปปชช มาตุกัจฉิยํ สเทวกํ ตารยณโต พุทฺธสฺส อมตํ ปทํ” แปลว่า “ข้าแต่พระมหาวิระ นี่เป็นกาลอันสมควรสำหรับพระองค์แล้ว โปรดเสด็จอุบัติในพระครรภ์ของพระมารดาเถิด พระองค์จักทรงยังโลกพร้อมทั้งเทวโลกให้ข้ามโอฆสงสาร ได้โปรดลงตรัสรู้ธรรมเถิด”

เมื่อได้รับอาราธนา พระองค์จะตรวดูมหาวิโลกนะ ๕ ว่า ขณะนี้นับโลกมนุษย์เหมาะสมที่จะเป็นสถานที่ตรัสรู้ธรรมหรือยัง ตั้งแต่ดูกาลเวลาที่สมควร ดูว่าอายุมนุษย์ไม่ยืนยาวจนเกินไป และไม่สั้นจนเกินไป จะลงมาเกิดในทวีปไหน ประเทศอะไร จะบังเกิดในตระกูลพราหมณ์หรือกษัตริย์ และตรวจดูมารดาผู้มีบุญที่ได้สั่งสมบุญบารมีมาทางนี้ เมื่อพร้อมแล้วท่านจึงตัดสินใจลงมาเกิด ดังตัวอย่างของพระที่ปึงกรลัมมาลัมพุทเธเจ้า หลังจาก

ศาสดาเอกของโลก (๓)

๓๔

รับอาราธนาแล้วเสด็จอุบัติในพระครรภ์ของพระสุเมธาเทวี ประทับอยู่ในพระครรภ์ด้วยท่านั่งขัดสมาธิตลอดเวลา เหตุ อัจฉรย์และปาฏิหาริย์ต่างๆ ก็บังเกิดขึ้นกับชาวโลก คือ เมื่อ พระองค์เสด็จสู่พระครรภ์ของพระมารดา ทัวหมีนโลกธาตุก็ สะเทือนสะท้านหวั่นไหว

ครั้นพระมหาลัทธิประสูติ เทวดาทั้งหลายรับไว้ก่อน ต่อ มามนุษย์จึงรับพระองค์ เสียงกลองทุกชนิด และเครื่องดนตรีทิพย์ ที่ไม่มีใครประโคม ต่างเกิดเสียงดังไพเราะขึ้นมาเอง เครื่อง พันธนาการทั้งหลายก็ขาดหลุดหมด โรคภัยทั้งปวงก็หายไปเอง คนตาบอดแต่กำเนิดก็มองเห็นได้ คนหูหนวกก็ได้ยินเสียงเป็นปกติ คนเป็นใบ้แต่กำเนิดก็พูดได้ คนขาพิการไม่สมประกอบก็เดินได้ เป็นปกติ รัตนะทุกอย่างทั้งที่อยู่ในอากาศ ทั้งที่อยู่ตามพื้นดิน ต่างเรืองแสงได้เอง

ที่มหัศจรรย์ยิ่งกว่านั้น คือ ไฟในนรกที่ร้อนแรงเพียงใด ก็ดับลงชั่วคราว แม่น้ำที่มีกระแสเชี่ยวกรากก็หยุดไหลชั่วคราว แสงสว่างที่รุ่งโรจน์โชติช่วงก็บังเกิดขึ้น ทั้งสามารถส่องสว่างไป ถึงโลกันตนรกได้ ซึ่งที่นั่นเป็นที่ที่ไม่เคยว่างเว้นจากการเสวยทุกข์ ตามปกติแล้วแสงของดวงอาทิตย์ไม่สามารถส่องไปถึงนรกได้ แต่แสงแห่งไฟสันติภาพที่พระบรมโพธิสัตว์นำมาสู่ภพสาม

ศาสดาเอกของโลก (๓)

๓๕

สามารถส่งไปถึงสัตว์นรกเหล่านั้นได้

เท่านั้นยังไม่พอ มหาสมุทรที่มีเกลียวคลื่นตาโถมซัด กระหน้าเข้าหาฝั่ง ก็สงบลง ทะเลปราศจากคลื่น น้ำที่มีรสเค็มก็มีรสจืดอร่อยดื่มกินได้เหมือนน้ำจืดทั่วไป ลมพายุที่พัดแรง ทำความเสียหายก็หยุดหมด ต้นไม้ทั้งหลายต่างออกดอกบาน สะพรั่ง ดวงจันทร์พร้อมทั้งดวงดาวเปล่งแสงเจิดจรัสเย็นตาเย็นใจ แม้แต่ดวงอาทิตย์ก็ไม่ร้อนแรงดังที่เห็น

ความยินดีนี้มิไปถึงเหล่าทวยเทพทั้งหลาย พวกเทวดาที่อยู่ในภพภูมิอันเป็นทิพย์ของตนเอง ต่างมีจิตเลื่อมใส พากันพ้อนรำขับร้องประโคมดนตรีด้วยความสนุกสนานบันเทิงใจ ส่วนหมู่สัตว์ที่จองเวรก็มีเมตตาจิตต่อกัน กากก็เที่ยวไปกับนกเค้าแมว หมาป่าก็เป็นมิตรกับหมาป่า งูมีพิษและงูไม่มีพิษก็เล่นหัวกับพังพอน หนูที่อยู่ในบ้านก็จับกลุ่มเล่นกันกับแมว นับเป็นเรื่องแปลกและอัศจรรย์มาก เพราะกระแสแห่งเมตตาธรรมของพระบรมโพธิสัตว์ ที่ปรารถนาดีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายมาโดยตลอด โดยไม่เลือกที่รักผลักที่ชัง จึงทำให้สรรพสัตว์มีความรักและเมตตาต่อกัน นอกจากนี้ความกระหายน้ำในภพภูมิของพวกภูติผีปิศาจทั้งหลาย ที่ไม่เคยได้ดื่มน้ำมาเป็นพุทธรังครักษ์หายไป ทัวหมื่นโลกธาตุก็เกลื่อนกลาดด้วยจุนจันท์หอมกรุ่น อบอวล

ศาสนาเอกของโลก (๓)

๓๖

หอมหวานด้วยกลิ่นไม้ดอกนานาพันธุ์

นี่คือความมหัศจรรย์ของพระบรมโพธิสัตว์เจ้า ผู้มีบุญบารมีเต็มเปี่ยมแล้ว ท่านเสด็จอุบัติมาพร้อมกับความสุขของสรรพสัตว์ เป็นการมาอย่างมีเป้าหมายเพื่อนำสันติสุขมาสู่ชาวโลกตลอดมนุษย ธิพย์ ธรรม และบุพนิมิตแต่ละอย่างที่เกิดขึ้นนี้ มีความหมายต่อพระองค์มาก อย่างเช่นการที่หมื่นโลกธาตุดุหวั่นไหวเป็นบุพนิมิตว่า พระโพธิสัตว์จะได้ตรัสรู้พระสัพพัญญุตญาณ การที่คนหมู่นวกตบอดบ่าใบ้แต่กำเนิด สามารถกลับเป็นปกติได้ หรือคนง่อยเปลี้ยเสียขาาก็กลับเดินได้เป็นปกติ เป็นบุพนิมิตว่าพระองค์จะได้หุทธิพย์ ตาทิพย์ ได้บรรลุวิชา ๓ วิชา ๘ อภิญญา ๖ ปฏิสัมภทาญาณ ๔ และจรณะ ๑๕ จะเป็นสัพพัญญูพุทธเจ้า ผู้รู้แจ้งเห็นแจ้งหมดทุกอย่าง

เพราะฉะนั้น เมื่อพระองค์ได้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณสมความปรารถนาแล้ว จึงเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยพุทธคุณ ๙ ประการ ตามที่เราได้สวดมนต์สรรเสริญพระองค์ทุกเช้าค่ำ และผู้รู้ได้กล่าวไว้ว่า “บุคคลเอกเมื่ออุบัติขึ้นในโลก ย่อมอุบัติขึ้นเพื่อประโยชน์สุขแก่ชนหมู่มาก เพื่อความอนุเคราะห์แก่ชาวโลก เพื่อประโยชน์สุขแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ดังนั้นบุคคลเอกคือพระตถาคตผู้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า”

ศาสดาเอกของโลก (๓)

๓๖

เมื่อเราได้รู้ถึงความมหัศจรรย์และความยิ่งใหญ่ของ
พระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว ควรสดมนต์สรรเสริญ และหมั่นตรีก
ระลึกนึกถึงคุณของพระพุทธองค์เสมอ ใจของเราจะได้มีความ
เลื่อมใสในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เลิศในพระธรรมอันประเสริฐ
ในพระสงฆ์ผู้เป็นเนื่อบุญอันเลิศ จะไปบังเกิดในที่ใด ย่อม
ทำให้เราเข้าถึงความเป็นเลิศในสถานที่นั้นๆ นี่เป็นเพียงอานิสงส์
แห่งความเลื่อมใส หากเราปฏิบัติตามธรรมที่พระพุทธองค์ทรง
แนะนำ ก็เกิดอานิสงส์ใหญ่ เกิดมรรคผลนิพพาน และหากเรา
ฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง ดำเนินจิตเข้าสู่เส้นทางสายกลางภายใน เรา
ย่อมจะเข้าถึงดวงธรรมภายใน เข้าถึงกายในกายและเข้าไปพบ
พระธรรมกาย ซึ่งเป็นกายแห่งการตรัสรู้ธรรมอันเป็นที่พึ่งที่
ระลึกที่แท้จริง เข้าถึงเมื่อไรก็ปิดนรกเปิดสวรรค์ไปสู่นิพพานกัน
ทีเดียว เพราะฉะนั้นให้หมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งกันให้ได้ทุกวัน
จนกว่าจะเข้าถึงพระธรรมกายกันทุกคน

